

سیو قاریخی تعریف تابع

چند تعریف از مفهوم تابع

از برنولی تا بورباکی

نوشته: دیتر روتینگ

ترجمه: بهنام بازیگران

مفهوم تابع بایه و اساس تما مریاضیات است. از قرن هیجدهم، تعبیین و تعمیم این مفهوم، توجه زیادی را به خود حلب کرده است در این مقاله مسأله بعضی از تعاریف اصلی مفهوم تابع را، بر حسب تقدم تاریخی، مرتب و بیان کرده ایم ولی هیچ اظهار نظری درباره این نقل قولها نمی کنیم. هر یک را با دیگری مقایسه کنید و نتیجه بگیرید:

برنولی (۱۷۱۸) : یک تابع از یک متغیر، کمیتی است که به طریقی از این متغیر و مقادیر شا بست ترکیب یا فته است.

اویلر (۱۷۴۸) : ۱. یک کمیت ثابت عبارت است از کمیت معینی که همیشه

یک مقدار را اختیار می‌کند ...

۲. یک کمیت متغیر یک کمیت نامعین یا عمومی است که در خود شامل تمام مقادیر معین است ...

۳. یک تابع از یک کمیت متغیر، عبارتی تحلیلی است که به طریقی از آن کمیت متغیر و اعداد ای کمیات ثابت ترکیب یافته است .

اویلر (۱۷۵۵) : به هر حال، در صورتی که بعضی از کمیات طوری به کمیات دیگر وابسته باشند که اگر کمیات اخیر تغییر پیدا کند، تحت آن، کمیات نخست نیز تغییر یابند، آنگاه کمیات اول را توابع کمیات دوم می‌نمایند. این تصور بسیار جا می‌عی ا است و تما م رو شها بی را که طی آن یک کمیت می‌تواند توسط بقیه کمیات مشخص شود در بر می‌گیرد. بنا براین اگر «نما یشگر» یک کمیت متغیر باشد آنگاه تمام کمیاتی را که طریقی به «ستگی دارند» با توسط آن معین می‌شوند تابع آن می‌نمایند ...

لاگرانژ (۱۷۹۷) : یک تابع از یک یا چند کمیت عبارتی محاسبه‌ای است که به طریقی این کمیات در آن وارد شده و ممکن است با کمیات دیگری که به عنوان مقادیر داده شده در نظر گرفته شده آن دو با مقادیر ثابت ترکیب یافته باشد یا شدیانی یافته باشد، البته کمیتهاي تابع می‌توانند تمام مقادیر ممکن را اختیار کنند. بنا براین در توابع تنها

کمیتها بی در نظر گرفته می شوند که متغیر فرض شده اند، بدون توجه به ثابتها بی که می توانند با آنها ترکیب شوند ...
ما به طور کلی هر تابع از یک متغیر را با حرف f یا F ، که قبل از آن متغیر قرار دارد، نمایش می دهیم که منظور کمیتی وابسته به آین متغیر است که با آن طبق قانون داده شده ای تغییر می کند.

فوریه (۱۸۲۲) : به طور کلی تابع $(x)^f$ نشانده است؛ رشتہ ای از مقادیر را رستهایی است که هر کدام دلخواه هستند و در مقابل بینها بیت مقدار داده شده است خفت x ، تعداد مساوی از رستهای $(x)^f$ وجود دارد و همه آنها دارای مقادیر عددی حقیقی مثبت، منفی، یا صفر هستند، فرض ما این نیست که این رستهای پیرو قانونی مشخص می باشد، آنها باید هر طریق ممکن از بی پکدیگر می آیند و هر کدام مانندیک کمیت متفاوت داده می شود.

کوشی (۱۸۲۳) : منظور از کمیت متغیر کمیتی است که متواالیا "تعدادی مقادیر مختلف را اختیار می کند ...
اگر کمیتها ای متغیر طوری بهم مرتبط باشند که بتوان ساداشتن مقادار یکی از آنها، مقادیر سقیه را نتیجه گرفت، آنگاه طبعا "تصور می شود که این کمیتها مختلف توسط یکی از آنها، که به همین خاطر نام متغیر مستقل را به خود می گیرد، بیان می شوند و کمیتها دیگر که توسط این متغیر مستقل بیان می شوند توابع این متغیر

نامیده می‌شوند.

دیریکله (۱۸۳۷) : فرض کنیم a و b دو مقدار مشخص باشند و x یک کمیت متغیر باشد که تدریجاً "همه" مقادیر را قع بین a و b را می‌پذیرد. حال اگر هر y یک عمتناهی و یکانه طوری متناظر باشد که وقتی x به طور پیوسته از بازه بین a و b می‌گذرد، $(x)=f(y)$ نیز تدریجاً تغییر کند، آنگاه y یک تابع ... پیوسته از x در این بازه نامیده می‌شود، بعلاوه، به هیچ وجه لازم نیست که y در تمام این بازه مطابق قانونی یکتا بوده و استه باشد، مخصوصاً "لازم نیست که تنها یک روابطی که توسط عملهای ریاضی بیان می‌شوند فکر کنیم". در نما یش هندسی x و y خفت و رست تصور می‌شوند و تابع پیوسته نیز به صورت منحنی همبندی ظاهر می‌شود که به هر خفت بین a و b تنها یک نقطه بروی آن نظیر می‌شود.

استوکس (۱۸۴۲) : منظور من از تابع چنین است ... کمیتی که مقدار آن به طریقی به مقدار متغیریا به مقادیر چند متغیر، که از آنها ترکیب یا فته، بستگی دارد، بنا بر این ضرورتی ندارد که تابع به این مفهوم، به صورت ترکیبی از نمادهای جبری بیان شده باشد، حتی اگر محدوده، متغیرهای آنها بسیار کوچک باشد.

استوکس (۱۸۴۸) : واقعاً "جیزی که به نظر من بیشترین اهمیت را داراست

... این است که توابع راجدای از تمایزات های عبارت های
جبری در نظر گرفت.

ریمان (۱۸۵۱) : فرض کنیم z یک کمیت متغیر باشد که تدریجا "می تواند همه"
مقادیر حقیقی را بپذیرد، آنگاه اگر به هر یک از مقادیر آن یک
مقداری گانه از کمیت نامعین w متناظر شده باشد، w تابعی از z
نا میده می شود ...

بدیهی است که این تعریف به هیچ وجه قانونی بین مقادیر
منفرد تابع برقرار رئیسی سازد، به طوری که اگر این تابع روی
با زه، معینی تعریف شده باشد، نحوه ادامه آن خارج از فاصله
کا ملا "دلخواه است. تفاوتی نمی کند که وابستگی کمیت w به
کمیت z ، آیا به عنوان کمیت دلخواه داده شده تعریف شده است
یا به عنوان کمیت معین شده توسط اعمال مشخص کمیتها.

بول (۱۸۵۴) : تعریف - هر عبارت جبری، شامل نماد $\times$ ، یک تابع از «نا میده
می شود و می تواند به صورت عمومی و خلاصه، (x) نمایش داده شود ...
براساس همین نعادگذاری، اگر در هر تابع (x) نماد $\times$ را به
۱ تبدیل کنیم نتیجه بانماد $f(1)$ بیان خواهد شد، اگر در
همان تابع، نماد $\times$ را به ۰ تبدیل کنیم، نتیجه بانماد $f(0)$
بیان خواهد شد.

هانکل (۱۸۷۰) : یک تابع از x را f می‌نامند اگر به هر مقدار از x در
داخل یک بازه، مشخص مقدار منحصر به فردی نسبت داده شده باشد.
علاوه‌بر کل اهمیتی ندارد که (x) کجا و چطور مشخص شده باشد،
آیا با عملی تحلیلی از کمیات یا به طرق دیگر، تنها باشد
مقدار (x) در همه جا مشخص شده باشد.

فرگه (۱۸۷۹) : اگر در یک عبارت ریاضی، که لزومی ندارد محتوای آن قابل
بررسی باشد، یک علامت ساده یا مرکب یکباره بیشتر رخ بدهد و
اگر ما آن علامت را در همه یا بعضی از آین رخدادها جا یگزین پذیر
با چیزی دیگر (اما در همه جا با یک چیز) در نظر بگیریم، آنگاه
آن قسمت از آین عبارت را که تغییرناپذیر می‌ماند یک تابع
و قسمت جایگزین پذیر را شناسه تابع می‌نماییم.

ددکیند (۱۸۸۷) : منظور از نگاشت یک دستگاه S قانونی است که بر طبق
آن به هر عضو مشخص s از S یک شئی مشخص که تصویره نامیده
می‌شود و با (s) نمایش داده می‌شود، نسبت داده شود. همچنین
می‌گوئیم که (s) متناظر عضو s شده است یا به عبارتی (s) با
نگاشت ψ از S به دست آمده یا تولید شده است، یا اینکه s توسط
نگاشت ψ به (s) تبدیل یافته است.

تا نری (۱۹۰۴) : اگر (X) را مجموعه‌ای از اعداد متمايز فرض کنیم و این

اعداد را به عنوان مقادیری که می‌توان به حرف x نسبت داد را نظر بگیریم، آنگاه x متغیر در نظر گرفته می‌شود، فرض کنیم هر مقدار از x ، یا به عبارتی هر عضواز مجموعه (X) ، متناظر شود به عددی که می‌توان آن را به عنوان مقدار منتبه به حرف x در نظر گرفت، در این صورت x را تابعی از x تعیین شده توسط مجموعه (X) می‌نامد: یک تابع در این مجموعه تعریف شده است در صورتی که تناظری تعریف شده باشد، مجموعه (Y) از مقادیر متمایزی که x اختیار می‌کند، با همان تناظر معین می‌شود: منظور از این که b یک عضو (Y) است آن است که عضو a از (X) متناظر به عدد b شده است. هر عضو (X) متناظر به یک عضو (Y) است و بر عکس، اما در تعریف اخیر هیچ چیزمانع از متناظر شدن چند عضو مختلف (X) به یک عضو (Y) نمی‌شود، به عبارتی دیگر تعریف اخیر ایجاب نمی‌کند که تناظر بین (X) و (Y) کامل است.

هارדי (۱۹۰۴) : ایده تابع، فرض کنیم x و y دو متغیر حقیقی پیوسته ساند که می‌توانیم فرض کنیم به طور هندسی با فرض $A_0 P=x$ و $B_0 Q=y$ که از نقاط ثابت A_0 و B_0 در طول دو خط مستقیم اندازه گرفته شده اند، نمایش داده شوند... و فرض کنیم مکان نقاط P و Q مستقل نیستند، بلکه با رابطه ای بین x و y بیان شده است. مثلاً "می‌توانیم فرض کنیم $y=x^2+1$ ... یا

در تمام این حالات مقدار x ، مقدار z را تعیین می‌کند ...
 در چنین مواقعی لا تابعی از x نامیده می‌شود ...
 ... باید خاطرشن کنیم که مثال‌های ساده، فوق از توابع
 سه مشخصه دارند که به هیچ وجه درایده عمومی تابع وجود
 ندارند:

- (۱) z بازی هر مقدار x مشخص شده است؛
 (۲) به هر مقدار از x که z برای آن داده شده یک و تنها یک مقدار

عمناظر است؛

- (۳) رابطه بین x و z فرمولی تحلیلی بیان شده که از آن به
 ازای هر مقدار مشخص x می‌توان مقدار z عمناظر به آن را با
 جایگذاری مستقیم محاسبه کرد.

براستی بسیاری از مهمترین توابع این مشخصات خاص را دارند.
 اما ... آنها به هیچ وجه برای یک تابع اساسی نیستند. تنها
 چیزی که اساسی است، این است که باید رابطه‌ای بین x و y وجود
 داشته باشد به طوری که به بعضی از مقادیر x ، به نحوی آزانه،
 مقادیری از y را عمناظر کند.

پثانو (۱۹۱۱) : ... تابع رابطه خاصی است که با آن به هر مقدار از متغیر
 مقداری یگانه عمناظر می‌شود، بانمادها به صورت زیر تعریف
 می‌شود:

$$\text{Functio} = \text{Retatio } \Lambda u \ 3 \left[y; x \in u, z; x \in u, \begin{cases} x, y, z \\ y=x \end{cases} \right] \quad \text{Def.}$$

تابع عبارت است از رابطه‌ای مانند $y = kx$ که به ازای هر x و y و z
اگر دوزوج $x; y$ و $x; z$ دارای عضو دومیکسان باشند در رابطه
نام صدق کنندلزوما "نتیجه می‌شود که $x = y$.

کری (۱۹۱۷) : به طور کلی، تناظری بین دورده از اعداد که در آن به هر عدد
از زده، اول عددی از زده، دوم متناظر شود یک رابطه تابعی
نماید می‌شود. همچنین، متغیری که متناظر به اعداد در رده اول
است متغیر مستقل و آنکه متناظر آنها بیی است که در رده دوم هستند
متغیر وابسته نماید می‌شود. بدین طریق می‌توانیم بگوییم که یک
رابطه تابعی بین متغیرهای مستقل و وابسته وجود دارد، یا
همان طور که معمولاً "بیشتر متد اول است متغیر وابسته یک تابع
از متغیر مستقل است ...

واژه "تابع اغلب در مواردی به کار می‌رود که نمی‌توان هیچ
فرآیند ریاضی برای برقرار کردن تناظری بین دورده از اعداد
داده شده با مشاهده یا تجربه مشخص کرد.

کورسا (۱۹۴۳) : تعریف جدید اصطلاح تابع از کوشی و ریمان است. یا
تابعی از $*\text{نامیده می‌شود} \text{اگر} \text{هر مقدار از } *\text{متناظر به مقداری از } \mathbf{y}$
شود. این وابستگی با معادله $y = f(x)$ نمایش داده می‌شود.
اکثر توابعی که ما بررسی می‌کنیم به طور تحلیلی تعریف شده‌اند،
یا به عبارتی دیگر با تعیین اعمالی که باشد ترتیب انجام

شوندتا مقدار y از مقدار x نتیجه شود، اما این امر غالباً
ربطی به بحث تابع ندارد.

بورباکی (۱۹۳۹) : فرض کنیم E و F دو مجموعه باشد که ممکن است مجزا باشند یا نباشند. یک رابطه بین یک عضو متغیر x از E و یک عضو متغیر y از F یک رابطه تابعی در y نامیده می‌شود اگر به ازای هر $x \in E$ مقداری گانه $y \in F$ وجود داشته باشد که با x در رابطه داده شده باشد، مانند تابع را به اعمالی اطلاق می‌کنیم که بدین طریق به هر $x \in E$ عضو $y \in F$ را که در رابطه داده شده با x است مرتبط می‌کند. y مقدار تابع در عضو x نامیده می‌شود و می‌گوئیم تابع با آن رابطه معین شده است. دور رابطه تابعی هم ارز (معادل) یک تابع را مشخص می‌کند.

Dieter Rüthing

Some Definitions of the concept of Function from Joh.Bernoulli
to N.Bourbaki

The Mathematical Intelligencer

VOL.6, No. 4, 1984